

mindes her en Læredreng, som havde faaet 25 Slag paa Puklen af sin Læremester, og at en anden Læredreng da sagde: Jeg skal vise jer, at jeg skal komme til at tage mod 35 Slag. Han vilde ikke lade sin Medlæredreng, om jeg saa maa sige, være øverst paa Listen, han vilde højere op. Der er ogsaa her aabenbart en Kappelstrid mellem Pigerne om at kunne fortælle, den ene mere rystende end den anden, om at have deltaget i saadanne rystende Optrin, ja endogsaa være Hovedpersonen i dem. Der er ogsaa en anden Pige, der vil være slæbt op, og det endog af Herremanden selv, det er naturligvis højere i Rang, men i Regelen nøjes de med Ladefogeden.

Saa kommer et andet af det ærede Medlems Hovedvidner, det er den jyske Pige Jørgine Christine Nielsen, som jeg kommer tilbage til senere, og som jeg har omtalt ved Finanslovens 1ste Behandling. I Aarhus har hun afgivet Forklaring i den private Sag. Hun har set Opslæbningen og stedes til Ed efter det ærede Medlems Ønske. Hun aflægger Eden den 16. September i Aarhus. Det er Vidnespørgsmaal Nr. 26. Saa kommer Jørgine Christine Nielsen atter i Forhør den 7. November, og der trækker hun først i Land ved at sige: Jeg saa ikke Opslæbningen, men jeg saa Ladefogeden staa oppe paa Trappen, og jeg saa, at han havde Valborgs Haarflættning i Haanden, men ikke, at han rykkede i den. Men længere henne i Forhøret gaar der Hul paa hende. Hun er tvungen ind i denne Forestilling udefra gennem Paavirkning af Veninder og er kommen til at tro ganske naturlig paa sin egen Digtning eller deres Digtning. Men nu brister det for hende, hun aabner sit beklemte Sind, gaar til Bekendelse og siger, at hun har ikke en Gang set Ladefogeden staa ovenfor. Hun vedgaar, at hun, da hun aflægte Eden i Aarhus, var fuldt vidende om, at hendes Forklaring var falsk, og da Dommeren spurgte hende, hvorledes hun dog kunde bære sig saadan ad, svarede hun — om jeg ikke husker fejl, jeg har ikke noteret det her —, at hun sad ude i Venteværelset sammen med Veronika, det er det andet Hovedvidne, de talte sammen, og Veronika sagde saa: Kan Du ikke huske det, det er ganske sikkert, det kan Du godt sige. Og hun kom saa ind og sagde Ja til Spørgsmaalet. Da hun blev spurgt om, hvorfor hun ikke tog det tilbage, da hun skulde aflægge Eden, sagde hun, at det turde hun ikke. Pigerne have

blevne enige om, at den Historie var saa bekendt paa Hjemmet, den maatte være sand, og saa gaa de ind og aflægge Forklaring og Ed.

For paa ny at illustrere, jeg kan godt sige, hvor rammende jeg karakteriserer disse Pige børns Forhandlinger om den Slags Ting, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Stykker. Det kan ikke gøres i Hast, jeg beder om Undskyldning, men jeg bliver nødt til at fremdrage det og kan ikke fare med en Harefod over det. Det drejer sig om det 3die Hovedvidne, Hedvig Kristine Jensen. Hun sad sammen med Veronika ved Mødet i København i Rømersgade. Det drejede sig om, at Esther Egelund havde været frugtsommelig paa sin Konfirmationsdag, og det var blevet meget omhyggelig drøftet. Dette Barn har gennemløbet mange Stadier. Det var først undfanget under en spøgende Samtale mellem Pigen og Kusken. Pigen var ligefrem stolt over, at hun var naaet saa vidt frem ved sin Konfirmation, at hun var frugtsommelig. Hun skrev hjem til sin Moder, at der var en glædelig Begivenhed i Vente eller noget saadant. Dette Barn cirkulerer ved alle Møder i de forskellige Situationer. Det ærede Medlem præsenterer det ogsaa paa forskellige Møder sammen med to sprængte Trommehinder og gør Lykke med det. Men nu siger et af Hovedvidnerne: Jeg sad sammen med Veronika ved Rømersgade-Mødet, og Veronika tilbragte et Par Nætter i Komparentens Værelse, lige før de skulde rejse til Aarhus for at vidne. Der talte Veronika meget om dette Forhold. Hun sagde, at Esther havde været frugtsommelig, da hun blev konfirmeret, og Hauge var Fader til Barnet. Hun fortalte yderligere, at Plejeforældrene gerne vilde beholde det, at det havde været sygt, men at det var bedre. Veronika fortalte, at Esther havde sagt, at de Folk, der havde taget Barnet i Pleje, vilde beholde det. Hele denne Historie gennemgaa de. Men Esther har aldrig været frugtsommelig, har aldrig haft Samleje med Hauge, men det hele bevidnes dog. Her ser man Udspringet og Oprindelsen i disse Samtaler. Man begynder med Pudsigheden i disse Pigers Lag, og det bliver til Morsomheder og næsten Vittigheder og kolporteres fra den ene Ende af Byen til den anden, indtil det til sidst havner i Sabroes — om Forladelse, det ærede Medlems — Notitsbog og præsenteres paa Møder (Afbrydelse). Nej, der var ikke noget Barn.